

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۶ می ۲۰۲۳

اتهام واهی، یا بیان واقعیت؟

جمعه - ۱۵ ثور ۱۴۰۲ - کابل: در یادداشت امروز توجه شما را به برخی از نکاتی جلب می نمایم که همین امروز در کنفرانس وزاری خارجه گروه شانگهای که در ایالت ساحلی "گوا"ی هندوستان دایر شده بود، بیان شده اند:

۱- کنفرانس که تحت ریاست وزیر خارجه هند دایر شده بود و در آن نمایندگان تمام کشور های عضو گروه شانگهای در سطح وزاری خارجه به شمول وزاری خارجه چین و روسیه اشتراک داشتند، به مانند کنفرانس های قبلی، یکی از موضوعاتی را که مهم دانسته و مورد بحث قرار دادند، چگونگی اوضاع افغانستان و برخورد دسته جمعی کشور های گروه شانگهای در قبال حاکمیت طالبی و نظام ملا سالار بود.

۲- هرچند هریک از وزرای خارجه کشور های عضو در قبال افغانستان نکاتی را تذکر دادند که در اینجا به صورت مشخص به گفته های وزیر خارجه روسیه جداگانه تماس خواهم گرفت، با آنهم شاید بتوان نظرات مجموع شرکت کنندگان را در صحبت وزیر خارجه هند "جی شنکر" یافت. نامبرده مواضع و تشویش کشورش را از آنچه در افغانستان می گذرد، چنین بیان داشت:

«اوضاع افغانستان هنوز هم در محور توجه ما است. تلاش های ما باید برای رفاه پایدار مردم افغانستان باشد. اولویت های فوری ما ارائه کمک های بشردوستانه و ایجاد یک دولت واقعاً فراگیر و نماینده، مبارزه با هراس افگنی، جلوگیری از قاچاق مواد مخدر و رعایت حقوق زنان و کودکان و اقلیت ها هستند.»

۳- آنچه مواضع و سخنانی "لاوروف" وزیر خارجه روسیه را نسبت به سایر وزراء با اهمیت می سازد، تذکر چند نکته در سخنانی وی بود.

"لاوروف" در سخنان اش، ایالات متحده آمریکا را به اساس شواهدی که گویا نزد آنها وجود دارد متهم ساخت که اولاً با مخالفان مسلح طالب و نظام ملا سالار در تماس بوده و از آنها حمایت لوجستیک می نماید و در ثانی ایالت متحده آمریکا قصد دارد تا زیر ساخت هائی را که به غرض ادامه تجاوز و سلطه بر افغانستان ساخته بود، باز هم احیاء و بازسازی کند و از همه مهمتر این که در کنفرانس با کاربرد صیغه جمع "ما" که هیچ معلم نبود منظورش کشور خودش است و یا اعضای گروه شانگهای، صریحاً ابراز داشت که "ما اینبار اجازه چنان تجاوزی را به آمریکا نخواهیم داد."

۴- به نظر من طرح این سه نکته به علاوه صحبت هائی که سایر وزرای خارجه بیان داشتند، از چند جهت در خور توجه می باشد:

*- وقتی اعلام می دارد که امپریالیسم امریکا از یک سو با مخالفان مسلح نظام ملاسالار در تماس هستند و از جانب دیگر در صدد احیای آن زیر ساخت هائی در منطقه هستند که بر مبنای آن تجاوز و اشغال ۲۰ ساله شان را استوار ساخته بودند، چنین ادعائی می تواند هم یک اتهام واهی به منظور ایجاد مخاصمت بین نظام ملاسالار و کلیت غرب به سرکردگی امپریالیسم امریکا باشد، هم می تواند بیان یک واقعیتی باشد که با تأسف ما در جریان آن قرار نداریم و نمی توانیم صحت و سقم آن را تأیید و یا تکذیب نمائیم؛

*- هرگاه همان طوری باشد که روسیه ادعا می نماید، این بدان معناست که امنیت و آرامش کنونی که طالب با زور سر نیزه، اختناق و کشتار بی پروای مخالفان به وجود آورده کاملاً موقتی و زودگذر است و دیر یا زود جنگ و خونریزی از بمب افگنی و راکت پرانی گرفته تا ترور های کور بر کشور حاکم خواهد شد؛

*- تذکر این که "ما" به امریکا اجازه انجام چنین کاری را نخواهیم داد، در کنار آن که بزرگترین دلپری برای طالب می تواند باشد، شدید ترین تهدید به آدرس آن کشور هائیتست که یا مستقیماً در تجاوز امپریالیسم امریکا بالای افغانستان، در کنار امریکا ایساده شدند و سرزمین شان را در خدمت متجاوزان امریکائی و ناتوئی قرار دادند و یا هم غیر مستقیم به مانند پاکستان از یک جانب طالب را حمایت همه جانبه می نمودند و از جانب دیگر ضمن فراهم نمودن تمام زمینه های مساعدت به امریکا پول فروش خون افغانها را نیز می گرفتند.

هموطنان گرامی!

تا جائی که از مواضع کشورهای عضو گروه شانگهای به خصوص دیدار امروز وزیر خارجه چین با "منتقی" در اسلام آباد متعاقب جلسه وزرای خارجه گروه شانگهای بر می آید فکر می شود که اعضای کنفرانس سرانجام به علت لایبگیری دولت پاکستان و آزمندی های سیری ناپذیر چین و امیدواری دولت روسیه به این که طالب را به ابزاری در دست خود تبدیل نماید، قادر شده اند هراس هند، ایران و کشورهای همسایه شمال افغانستان از بین ببرند و آهسته و با احتیاط در مسیر شناسائی طالب حرکت شان آغاز نموده اند.

این که آغاز چنین روندی غرب امپریالیستی را به چه نوع رقابتی سوق خواهد داد هنوز معلوم نیست یعنی به همان اندازه که احتمال تقابل آنها با طالب و حمایت از مخالفان طالب و نظام ملاسالار وجود دارد، به همان اندازه احتمال این که آنها نیز پیش قدم شده، حاکمیت طالب و نظام ملاسالار را به رسمیت بشناسند، نیز منتفی نمی باشد. اصل مسلم آن است که مردم افغانستان فقط زمانی به صلح، آزادی و رفاه خواهند رسید که خود با تکیه بر نیروی خودش، بدون کمترین انتظار و امیدی از شرق و یا غرب، جهت تعیین سرنوشتش پای به میدان مبارزه بگذارد و به هیچ قدرتی اجازه ندهد تا با سرنوشت خودش و آینده فرزندان شان بازی و تجارت نمایند.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!